

O Boží výzbroji

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, pozdravem apoštolským:
Milost, pokoj i víra pro nás všechny od Pána Boha - našeho Otce i od jeho Syna - Ježíše Krista i od Přímluvce za nás - Ducha Svatého. Amen

Introit:

32 *Kdo je Bůh krom Hospodina, kdo je skála, ne-li Bůh náš!*
33 *Bůh, který mě opásává statečností a mou cestu činí dokonalou,*
34 *ten dává mým nohám hbitost laně, na mých posvátných návrších mi dopravá stanout,*
35 *učí bojovat mé ruce a mé paže napnout bronzový luk.*
36 *Podal jsi mi štít své spásy, tvoje pravice mě podepírá, tvá mírnost mé síly rozmnožila.*
37 *Dals volnost mým krokům, nohy se mi nepodvrtnou.*
38 *Budu stíhat nepřátele, dopadnu je. Nevrátím se zpět, dokud je neudolám.*
39 *Rozdrtím je, že už nepovstanou, pod nohy mi padnou.*
40 *Opásals mě statečností k boji; ty, kdo povstávají proti mně, sám srazíš. (Žalm 18, 32-40)*

Píseň: 660 (Buď Bohu všechna chvála)

Modlitba:

Hospodine, z tvé ruky přijímáme mnoho milosti i dobrého. Jsi náš nebeský Otec, který nás miluje, takové jací jsme. Odpusť nám, že jsem to právě my, kteří na Tebe zapomínají. Odpusť nám, že jsme již tak zaneprázdnění pozemskými starostmi, že nemáme čas se ztišit před Tebou. A tak toužíme dnes na tomto místě, v této chvíli Tě vyvyšovat – písněmi, modlitbami, chválením Tvého jména.

Děkujeme, že v našich zápasech stojíš na naší straně a pomáháš nám vítězit. Prosíme Tě, Pane, používej si i nás ke svému plánu. Vezmi nás za ruku a postav nás na místo vhodné pro naplnění tvé vůle. Dej nám dnes slyšet tvůj hlas. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v PJK, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsané v listě Efezským v kapitole 6, od 10-17 verš. Na daném místě, čteme, tato slova.

10 *A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.*
11 *Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům.*
12 *Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.*
13 *Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.*
14 *Stůjte tedy ,opásáni kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti,*
15 *obuti k pohotovému službě evangeliu pokoje‘*
16 *a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého.*
17 *Přijměte také ,přilbu spasení‘ a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží‘. (Ef 6, 10-17)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 442 (Pane, dnešek je den chvály)

Slůvko dětem:

Dětem ukážeme bílé šátky a zeptáme se jich: Jakou barvu šátky mají a co jim ta barva připomíná? - barva čistoty. Co je bílé, je čisté. Vyložíme jim, že dnes uslyší o křtu. V prvotní církvi se lidé, kteří byli pokřtění, oblékli do bílého roucha. To roucho pak nosili dokonce několik dnů. V Bibli čteme, že ve křtu si oblékáme Krista. Dětem šátky rozdáme a dáme jim úkol, jak bychom si mohli takové šátky obléct my? Necháme děti, ať si to vyzkouší: jako šátek na hlavu, jako plášť kolem ramen nebo jako suknice kolem pasu. - šátky jim necháme, ať s nimi můžou pracovat i dále v nedělní škole.

Píseň - „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v listě Efezským 6, 13 verši. Tam čteme:

Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. (Ef 6, 10-17)

Milé sestry, milí bratři v Pánu Ježíši Kristu.

Máme před sebou oddíl, ve kterém se apoštol Pavel zaobírá **duchovním bojem křesťana** a taktéž jeho **výzbrojí**. Apoštol napsal tato slova lidem do Efezu, protože obzvlášť tito lidé potřebovali slyšet, jak by měli obstát proti zlému. Taktéž pro nás, v dnešní době je potřebné vědět, proti komu vlastně bojujeme, a či vůbec bojovat máme. Můžeme jenom žasnout nad šířkou a moudrostí, kterou Hospodin obdařil Pavla. Pavel nás přivádí zpět do reality. Varuje nás před temnými silami, mocnostmi a knížetstvími tohoto světa. Napomíná nás, že máme proti těmto **silám zápasit**. Jenže na dobrý boj musíme být **dobře připravení a hlavně vyzbrojení**. Kolikrát jsme už četli tento text bez porozumění... slova, samá slova... nerozumíme. Jaká přilba, jaký pancíř? Proti komu máme bojovat? PROCÍ!

Život křesťana je boj (zápas), jenže když jdeme do boje neozbrojení a ještě bez zbroje, můžeme být rychle zahanbení a porázeni. Dobře víme, že do boje se nechodí v slavnostních šatech, ani v obleku, ale ve **vojenské výzbroji**, která má chránit před nepřítelem, má ho ochránit před úrazem, či zraněním. Cílem vyzbrojení je, aby člověk (věřící) mohlo v boji obstát – aby nebyl vyřazený a porážený bez boje.

Důležitou otázkou je také: Kdo je tím naším nepřítelem? Tím největším nepřítelem, kterého bychom neměli za žádných okolností podceňovat, je ZLO (satan). Pavel nám satana opisuje jako vládce tohoto věku. Tento nepřítel má velikou moc a bojovat proti němu lidskými prostředky je téměř nemožné. Nepomůže nám žádná lidská zbroj. To co nám jedině pomůže je obléct se do **Boží zbroje a spolehnout se na Boží prostředky**.

Když jsem byl na vojně, tak hodně důležitý byl pro nás výraz: „**plná polní**“ – což znamenalo obléct si na sebe všechno, co měl voják k dispozici. Bez toho by voják nebyl vojákem. I v našem textu se píše: „**Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj**“ Pavel to vzpomíná ve svém textu dokonce 2x. Nestačí nám sebrat jenom něco, křesťan, aby byl silný, potřebuje všechno. Dokáže si někdo z vás představit bojovníka, který jede do boje jenom s přilbou nebo jenom v botách. Lidé v neúplné zbroji by nedokázali dlouho vzdorovat nepříteli. Nepřítel si totiž okamžitě najde nechráněná místa, a právě tam zaútočí. A mistrem v hledání slabých míst je především satan. Nemůžeme žít v myšlence, že on nevidí, kde je naše nejslabší místo, protože on právě tam zaútočí. Soustřeďuje se na naše nemoci, starosti, zklamání, také na naše **utrpení pro Krista**... všude tam, kde nás to bude nejvíc bolet. **A proto je dobré být v pohotovosti a připravený**.

Zbaběle utéct a vyhnout se boji je jako vybrat si cestu bez Krista. Právě v dennodenních těžkostech můžeme dokázat svojí víru, že jsme ochotní se postavit na stranu dobra. Na stranu Hospodina. **Cílem je především obstát**.

Tady však apoštol Pavel svůj list nekončí. Už jsme se dozvěděli kdo je naším nepřítelem, a také už víme, že se musíme vyzbrojit. Ale my ještě čteme, co za zbroj potřebujeme. Pokračuje to...14 veršem, 6 kapitoly listu Efezským, kde to začíná důležitým slovem: „**Stůjte tedy**“. Jak to stůjte? Proč stůjte? Je hodně důležité se před bojem zastavit.

1. promyslet si strategii a taktiku,
2. sundat si věci, které se přece do boje nehodí,
3. obléct si věci, které jsou nevyhnutné a pomůžou nám,
4. mít správného velitele a generála

Zastavení je prvním krokem, který vede k vítězství. A tím nejlepším zastavením je modlitba. Druhým krokem je **vyzbrojení a zaopatření si zbroje**. A ta výzbroj je:

Opasek pravdy – „opásání kolem beder pravdou“

Pavel sám dobře věděl, jako bývalý římský voják, k čemu mají sloužit součásti výzbroje. Tento dopis napsal Pavel ve vězení a jistě měl hodně času přemýšlet, jak by mohl tuto tělesnou zbroj aktualizovat na duchovní výzbroj, která může pomoci v duchovním boji.

Všiml si **opasku**. Tato častokrát nenápadná část vojenské zbroje přežila všechny změny ve vojenské technice. Nosili ji už stáří Římanů, měla svoje místo i v středověku a má svůj význam i dnes. Proč nosíme opasek? Proč ho mají vojáci?

Tato nenápadná věc je hodně důležitý **nosný prostředek**, který drží pohromadě další věci, patřící k tzv. „*plné polní*“. Kdysi byl na něm jenom meč nebo dýka. Později se na něho všela i lahev s vodou a taktéž plnil funkci držení oděvu, aby nevanul ve větru a nepřekážel v boji. Dnes má ještě více plnicích úkolů (např. náboje, či ochrana proti chemickému útoku). Když si ho voják opásal, dodával mu pocit skryté síly a jistoty.

Bible nám říká, že máme být opášení kolem beder – **pravdou**. **Pravda je teda u věřícího nosným prostředkem, který drží všechno pohromadě**. Kdyby učení Ježíše Krista nebylo postaveno na pravdě, už dávno by nebylo na čem stavět a čeho se držet. Lež není dobrým opaskem, vlastně není žádným opaskem. Je to jenom nit, která se rychle protrhne. Volit mezi pravdou a lží je důležitý základ pro víru i boj.

Ptejme se sami sebe: Je to, co říkáme, pravda? Potvrzují naše slova – i náš život? Máme kolem našich beder pravdu, či lež? Kdo je naše cesta, pravda i život. Opásat se Kristem je znát pravdu.

Pancíř spravedlnosti – „obrnění pancířem spravedlnosti“

Pancíře slouží k ochraně životně důležitých orgánů (srdce, plíce) před zásahem kopí, šípu nebo meče. V dnešní době jsou pancíře - neprůstřelné vesty. Tahle ta zbroj snad není na obyčejné nošení. Může být těžká a nepohodlná. V našem šatníku ji snad ani nemáme.

Teď vám řeknu jeden příběh: *Byl jednou jeden silný král, který měl ohromné a silné vojsko. Jednou se vydal do boje. Oblekl se jako pravý rytíř, jenže na své zbroji měl jednu slabinu. Jeho pancíř nebyl v pořádku. A tak král byl zasažen mezi články pancíře a byl zraněn. Pokračovat v boji již nemohl. Nakonec zraněním podlehl a zemřel. Je to starozákonný příběh o králi Achábovi (2Kronická 18,33).*

Pavel nám říká o pancíři spravedlnosti. Ale pozor! Není spravedlnost jako spravedlnost. Boží pohled na spravedlnost vidíme při pohledu na modlícího se farizeje a celníka. Je jenom jeden **pravý pancíř spravedlnosti**, který nemá žádnou vadu. Je to spravedlnost Boží. Lidská spravedlnost je pokaždé pospínaná z mnohých částí, které mají mnoho slabých míst. Člověk je ospravedlněn zadarmo a to jenom z Boží milosti, která byla vykoupená Ježíšem Kristem (Ř 3,24). **A to je ta pravá spravedlnost, která je pevná a silná, a která obstojí při různých zápasech!**

Obuv evangelia – „obuti k pohotovému službě evangeliu pokoje“

To co jsem si jako první uvědomil je, že obutý člověk může okamžitě vyrazit. Je neustále připravený. Člověk bosý se musí nejprve sehnout, nebo sednout a zavázat si tkaničky, aby se obul.

Taktéž záleží na tom, jakou obuv máme na sobě. Pantofle jsou sice dobré a pohodlné, ale jenom doma nebo na návštěvě. Když sportujeme, budou se nám hodit kopačky, či sálvky! Představte si to naopak, doma v obýváku třeba v holínkách a na zahradě v pantoflích. Křesťan ve svém životě potřebuje speciální obuv. **Možná, že zrovna nebude krásná, ale bude znamením pokoje**. Měli bychom být pohotoví zvěstovat evangelium pokoje pro druhé. Mít čas na evangelium je znamením dobré obuvi. Ježíš měl čas pro Nikodéma, který přišel v noci, měl čas pro zločince na kříži, trpícího vedle Něho. Má čas i pro každého jednoho z nás.

Štít víry – „a vždycky se štítem víry“

Zatím, co všechny součásti chrání jenom některé části těla, tak štít je ochranou univerzální, která chrání celé tělo.

Štít víry nás chrání před střelami z každé strany. Nenamlouvejme si, že satan nás nechá v klidu. Jeho střely jsou často ohnivé a nebezpečné. Můžou pěkně pálit! Jsou účinné a rány se po nich těžko hojí. Zanechávají jizvy na celý život. Zasahuje na tom nejcitlivějším místě, kde nás to bude nejvíce pálit a bolet. Střely mohou být různého druhu (např. pomluvy, lidská závist, zrada, zklamání). A každá z nich hodně bolí.

Když je cokoliv z naší výzbroje poškozené, můžeme se skrýt za štít víry. Naučit se říkat: **„Věřím, pomoz mojí nedověře!“** (Mk 9,24) je dobrý začátek pro nošení štítu.

Přilba spasení – „přijměte také přilbu spasení“

Přilba chrání naši hlavu, naše myšlenky, centrum našeho fungování. Přilbu buď člověk má, nebo nemá. Spasení buď máme, nebo nemáme. Neexistuje nějaké poloviční spasení. Spasení buď jsme a Bohu patříme, nebo nejsme a Bohu nepatříme. Přilba spasení je hodně důležitá součást Boží výzbroje. Zlý v tomto světě - často a velmi rád útočí na naši mysl. Protože mysl plná obav a strachu nás může lehko svést z pravé cesty. **Musíme si uvědomit, že naším jediným spasením je JK. Naplnit Jím naše myšlenky – je mít hlavu v bezpečí.**

Meč Ducha – „a meč Ducha, jimž je Slovo Boží“

Až doteď byly všechny součásti Boží výzbroje jen pasivní, tedy obranné. Boží bojovník má k dispozici i svojí osobní zbraň, která mu má sloužit k útoku. A zbraní křesťana je meč Ducha.

Nikdy si nenechejme vnutit satanovu taktiku. Náš boj je duchovní – proto potřebujeme meč Ducha. A jím je Slovo Boží, které je i dnes živé, mocné a ostřejší než jakýkoliv dvojsečný meč.

Zbraním se v armádě vždy věnovala velká pozornost. Nemohly se jenom tak povalovat někde v koutě, kvůli tomu, aby na nich nesedal prach, nebo mohly dokonce zrezavět. Zbraň se musela neustále ošetřovat. Poškozená zbraň je budižkničemu.

Naší zbraní je Bible (aspoň by měla být). Jak s ní zacházíme? Kde leží, kde má místo? Když ji nepoužíváme, tak se nedivme, že v boji neumíme „vytásit meč“, - že jsme zaskočení a neumíme reagovat. **Kéž by byla Bible den, co den v našich rukách, kéž bychom ji četli a používali častěji.** Amen

Píseň: 648 (Kristus je má síla)

Ohlášky:

Píseň: S 125 (Jen Ty Pane můj)

Přímluvná modlitba:

Náš nebeský Otče, děkujeme Ti za dny života, které jsi nám vyměřil. Za čas strávený v radosti, ale i ve starostech, neboť jen Ty víš, co z toho, co prožíváme a čím jsme si prošli, je pro nás dobré.

Děkujeme Ti, že se ve víře a v naději můžeme spoléhat na Tvou lásku a milost, že při všem našem konání – ať už v práci, doma nebo ve škole – jsi s námi, že nás neopouštíš.

Prosíme Tě, nechť nás vyučuje Tvůj duch pokoře, odpuštění a přátelství, které nepopírá svobodu.

Přimlouváme se a prosíme o sílu pro nemocné a o povzbuzení pro opuštěné. Pomáhej všem, kteří už v žádnou pomoc nedoufají. Prosíme za zápasy, v kterých jsme bezmocní, přikláněj se na stranu všech, kteří jsou slabí ve své víře a pomáhej nám vítězit ve Tvém jménu.

Otče náš....

Posláni:

8 Buďte strážliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ‚lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil.

9 Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratři všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy. (1P 5,8–9)

Požehnání:

23 Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

24 Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista. (Ef 6, 23-24)

Píseň: 636 (Z tvé ruky, Pane můj)